

ORDO XLIV.

PIPERITAE.

PIPER.

LINN. *Syst. veg.* p. 68. *Gen. pl.* p. 19.

500.

Pharm. PIPER *nigrum.*
album.

Piper nigrum; foliis ouatis subseptemneruis
glabris, petiolis simplicissimis LINN. *Spec. pl.*
p. 40. *Piper rotundum nigrum* PLUKENET *At-*
mag. p. 297. *tab.* 437. *fig.* 1. *Piper nigrum*
CAMELLI de plant. PHILIPPENS. in *Phil. Transf.*
vol. 24. p. 1773, Lada, aliis Molanga f. Pi-
per mas PISON. *Mant. aromat.* p. 180. c. ic.
Molagocodi Hort. Malab. vol. 7. p. 23. *tab.* 12.
Pepper Plant MARSDEN'S *History of Sumatra*,
p. 105. *sqq.* Icones praeterquam dictae exstant
in MILLERI *Illustr. syst. sex.* et REGNAULT *Ba-*
tan. Le Poivre noir. Est planta frutescens
farmentosa, radiculas in caule protrudens, in

India

India orientali quidem spontanea, sed ignobilis et amarum fructum fert, nisi cultura subueniat.

Haec in Malacca, Jaua, praecipue autem Sumatra, tam feliciter succedit, ut per totum orbem inde Piper transmitti queat. Loca commodissima pro ea sunt prope fluos, tam ob fertilitatem soli, quam ob aquae, qua rigentur plantae, opportunitatem; verum et vigint stirpes solo sicciori, quale prope ascensum montium est. Sumatrani autem, indulgentes ignauiae, praeferunt vetustas fylas, in quibus putrescentes arborum trunci et frondes deciduae fertilem terram redundunt (MARDEN). In vteriorem præparationem accendunt, quicquid arborum fruticumque ibi reperiundum est. Solo igitur rite adaptato et spatiis regularibus rectilineis et parallelis diuiso, commoda distantia, orgyae circiter, infiguntur terræ rami abscissi arboris (Chinkareens, Faufel apud PISONEM et GARIAM), qui fulcimento plantarum Piperis inferuire debent. Hi, licet videantur radicibus suis succi partem ingurgitare, perticis visitatis a quibusdam eo præstant, quod non quotannis mutari debent, et foliis emergentibus necessariam umbram tenellis plantis suppeditant.

B 4

Prope

Prope haecce fulcra postquam radices egerunt, et summitates abscissae fuerunt, surculi Piperis ex radice pullulantes refecti plantantur, duo scilicet plerumque ad vnum fulcrum, qui adolescentes circa fulcra sese circumvoluunt. Post triennium hi, ne stirpes sensim, prae succi dispendio, pereant, praescinduntur distantia trium pedum a solo et apices reclinantur horizontalique situ eidem immittuntur. Non opus est plura de cura, qua solum ab aduentitiis plantis purgatur, et de sollertia, qua surculi truncorum auferuntur, hic dicere (Conf. MARSDEN).

Tertio anno post plantationem fructum ferre solet stirps pro indole soli, huiusque prouentus per annum vnum, duo, tres dein continuat, raro messis in vicesimum annum usque iteratur. Societatis commerciorum Europaeae ministri quotannis follicite in conditionem harum plantationum inquirunt, et passim poenis passim praemiis distributis culturam promouent (MARSDEN. Conf. et ESCHELS-KROON *Beschr. d. J. Sumatra p. 34.*).

Fructus, qui bacca est, in racemos longos colligitur, et quatuor vel quinque menses pro maturatione desiderat. Color baccarum initio vi-
ridis

ridis maturescendo ruber evadit. Quoniam hae facile decidunt, nec eodem tempore in racemo maturae fiunt, opus est auellere racemos ad prima maturitatis indicia, nec baccas virides legere. Siccantur tum dispersae per aulaea vel in solo duro; sicque et mutant colorem in nigrum et corrugantur. Agitando separatur dein quicquid alieni est. Iusto praecocius lectae facile in pulverem ex uno loco in alterum translatae dilabuntur. Et hoc quidem *Piper nigrum* est.

Piper album autem dicitur, si baccae perfecte maturae et optimae notae externo suo tegmine orbantur; quoniam quod remanet albidum est. Vilior species illa est ex baccis sponte delapsis indeque collectis (MARDEN l. c. p. 106.). Sed ut praestantior obtineatur, immerguntur circiter per duas hebdomades baccae aquae intra foueas prope fluos vel in viginibus stagnanti, donec intumescendo externum tegmen crepuerit, a quo postea siccatione in sole et contritione inter manus liberantur (MARDEN. Cfr. PISO.). Errauit igitur GARCIA (Hist. arom. apud CLUS. exot. p. 182.), *Piper* vtrumque ex diuersis stirpibus peti, etiam si de reliquo fibimet simillimis

pronuncians. Nec satis verum, in aqua marina macerationem baccarum fieri (vt quidem PISO indicat), vel aqua falsa (vt RUMPHIUS in *Herb. Amb. vol. 5. p. 335.*). Nec discrimen vnicē consistit in maturitate diuersa (quam perfectam quidem tribuit Piperi albo CAMELLUS l. c.) Triplo pretio olim venit album; iam autem decrementum valor cepit, vnde iniunctum ab Anglica mercatorum societate in Sumatra, vt parca eius modo quantitas pararetur (MARDSEN l. c. p. 118.). Hoc sine dubio in causa fuit, nec vt ESCHELS-KROON arbitratur, ignavia incolarum, vt hodie in Sumatra tantillum modo eius prostet. Lucrum, quod ex vtroque Pipere redundat Belgicae et Anglicaē societati mercatoria, persequi non huius loci est. (Calculos varios de hac re fistunt MARDSEN l. c. p. 104. ESCHELS-KROON l. c. p. 58.).

Piper nigrum igitur nigredine et rugis mox distinguitur ab altero. Vtrumque sphaericum est magnitudine pisī minoris, intus albidum. Licet album nonnisi optimae et maturae omnino baccae largiantur: ob macerationem in aqua tamen et iacturam aromaticae cuticulae debilius censendum nigro est. Sapor acris et calidus est, masticatione os et fauces igneo sensu afficiens; in Pipere nigro ferui-

feruidior; odor aromaticus quidem sed debilior, quam in aliis aromatibus bene multis. Aquae valde bibulum est. Hinc Indi illud adhibent ad siccitatem rerum, quae aëre deliquescent, feruandam. Solent quoque nauium praefecti, qui Piper ex Indiis ad nos transferunt, aceruos horum granorum in itinere aqua marina superinecta humedicare; an ob lucrum, an alia de causa, incertum est (GAUR. *Aduers. p. 51.*).

Aqua Piperis nigri destillata odore et saپore Piperis, attamen mitiori, quam illud, instruitur. Vna cum ea ascendit sub destillatione *Oleum*, sub finem adeo operis. Recens illud fere excolor vetustate in aureum transit. Fluidum est, aqua leuius, odore Piperis, saپore simili, sed blando nec tam mordaci, vt in Pipere manducato, et mox inter gustandum euanido (Bene quoque iam in *Horto Malab.* l. c. p. 24. notatum, parum acre esse). Libra vna Piperis nonnisi olei drachmas duas emittit, nisi aqua iam ad eius destillationem adhibita paretur. Libra vna Piperis impertit quingentis et quinquaginta adeo aquae libris saporem suum coctione, etiam si oleosa parte destillatione ante priuatum fuerit; cineres ex residuo combusto nihil salis continent, sed particulas magnete eliciendas.

ciendas. Verum Piperis nigri recens combusti vnciae octo erogant cinerum falsorum acrium drachmas duas cum gratis quadraginta, vnde elixando cum aqua emergit sal subfuscus acris, syrum Violarum viridefaciens, cum acidis ebulliens, mercurium sublimatum colore aurantio turbans, super pruna crepitans, cum acido vitrioli sal mirabile Glauberi constituens. Itaque alcali minerale certo infuit. Vestigia quoque adsunt praesentis salis vesici. Inhaeret praeterea Piperi pinguedo quae-dam, partim ceraceae, partim gummosae naturae, quae sapidum Piperis in se continet. Alcohol vini Pipere digestum ex rubro nigricat, et postquam istud solubilibus partibus sic imbutum fuerit, reliquum Piperis ad gustum odoremque iners omnino est (Vid. GAUB. *Advers. p. 55. sqq.*).

Acre istud haecce stirps cum aliis cognatis huius ordinis commune habet et nominatim pluribus Piperis speciebus, vti vel usus familiaris demonstrat, insidet, quarum vel folia, Piperis Malamiri, Siriboeae exemplo, vel fructus, vti Piperis longi, Cubebae, Amalaginis (BROWNE's *nat. Hist. of Jam.* p. 121. a quo fructus dicitur Smallgraind black Pepper.) praeter Piper nigrum usurpantur.

De

De hoc vero constitit, non baccas modo, sed et folia virentia, farmenta, radicem, acrimonia praedita esse insigni aromatica.

Piper aromatum vulgatissimum est pro condiendo cibo tam apud Indos, quam in Europa. Excusari hicce mos Europaeis potius sub temperato climate degentibus videtur, quam Indis, quibus coelum ardentissimum contingit. Certe hi experientia annosa ducti innocuum, vel copiose inter cibos, falsamenta, acetaria captum pronunciant, et reliquis aromatibus salubritate praestantiis; imo non calefacere sed refrigerare tenaces affirmant: prouti et alia fortiora aromata, Galangam, Zingerber, Capsicum rel. audius, quam alibi fit, ingerrunt. Scilicet in regionibus calidioribus vi caloris et humidi aëris perpetuo grauaritis relaxantur fibrae totius corporis, imminuitur sensus motusque vigor, et praeprimis officina concoctionis elanguescit, vnde et hae gentes pro ciendo vomitu insignioribus emeticci dosibus opus habent. Stimulo igitur maiori ventriculus apud hasce indiget, vt suo officio satisfaciat. Non dubitant adeo istae in febribus aegris Piper offerre (*GROSE Voyages aux Indes orientales*, p. 337. Conf. DE LA FLOTTE

Effais

Essais historiques sur l'Inde, p. 244.) — Sed quod ad Europaeos, non licet a sensu mordacitatis Pipere in lingua fuscitato ad similem in ventriculo concludere, quum variare sensum in diuersis nervis dubio careat. Quin tentamine ex industria repetitis vicibus facto tantum abfuit, vt in ventriculo aestus sentiretur, vt potius frigus succederet; nec pulsus inde incrementum cepit (GAUB. *Advers.* p. 73.). Nolo huc pro apologia Piperis trahere morem borealium quorundam populorum, qui vinum adustum Pipere impregnatum ingerunt, spiritus vini inflammantem vim attemperatur; nam in assuetis potulento spirituoso notum, sensim nervos ventriculi occalefcere, vt modo fortioribus stimulis suscitentur. Distinguendum vtique est inter ea aromata, quorum exaestuans potentia, in oleo calido aethereo latens, vniuersalem humorum commotionem efficit, et Piper, quod eiusmodi oleum non continet, et modice ingestum topicum modo stimulum excitat. Hinc commode variis ferculis non saporis vnicce causa, sed pro adiuuanda ciborum digestione vsu quotidiano additur.

Verum ipsi ventriculo labefactato subuenit, et incommoda inde nata tollit. Ita in vertigine
ex

ex hoc vitio orta confert grana. quatuor vel quinque Piperis albi integra mane per aliquot dies in gerere (V. ROSENSTEIN *Hus- och Rese- Apot.* p. 43. Conf. FR. HOFFM. *Diff. de praestantia remed. domeſt.* §. 26.). Sic hemierania eiusdem fontis granis duodecim integris manē per octiduum deglutitis aliquando fituit (Auctor libri der Arzt et LANGE in *Tent. de remediis Brunsric.* domeſt. p. 118. et in *Misc. verit. med.* p. 69.). Facile patet magis Piper calefacere, si in puluerem contritus, quam integris granis, ingeritur, quae parum mutata alio deiiciuntur. Hinc, ex copia magna contriti Piperis deglutita, feruidissima et periculosa febris exarsit SWIETEN *Comment. in BOERH. Aphor.* vol. 2. p. 31.). Tanto nocentius erit Piper, improuide usurpatum, si febris vere iam infestat, quod tamen multis in locis e. c. in Dania, ducatu Brunsicensi, ditione Erlangensi, in connubio vehiculi, oleum flammae manifeste addentis, spiritus scilicet vini ad debellandam febrem intermittentem in usu est. Tristia eius exempla passim leguntur. Enata inde dira cephalalgia (*Att. Soc. med. Havn.* vol. 1. p. 386.), item oedematosus corporis habitus cum fluctuatione abdominis (l. c. p. 386.). Verum in aliis praesentaneum damnum subsequutum, inflamma-

flammatio intestinorum et furor perfectus (WENDT
v. d. Erlanger Krankeninstut 5. u. 6. *Nachr.* p. 38.).
 Rusticus autem quum eo audaciae procederet,
 vt ad quartanam diurnae durationis tollen-
 dam sub febris vigorem Piperis contusa tot grana
 quot duo cochlearia caperent, adfuso vino adusto,
 vno haustu assumeret, ecce in furorem incidit,
 quem per decem horas durantem exceptit somnus;
 expergefactus febre quidem liber exsttit, sed mox
 dolorem pectoris acutissimum expertus est, inflam-
 mationis pulmonum indicem, cui post mensem
 mors succedit (LANGE *domest. Brunsv.* p. 114.).
 Habet vulgus aliquod culpae patrocinium in prae-
 via medicorum laude Piperis, instar febrifugi. CELSUS
(Lib. 3. cap. 12.) iam ante accessionem inter alia
 et calidam aquam cum Pipere commendauerat.
 ETTMÜLLERUS (*Oper. med. vol. 1. p. 506.*) granis
 septem ad decem in binas partes discissis et aliquot
 horas ante paroxysmum cum vino vel eius spiritu
 captis, non autem paroxysmo proprius vel eo
 instantे, quo aëstus potius intendatur, febrem
 intermittentem imo quartanam sublatam memorat.
 Accedat THOMAE BARTHOLINI (*Hist. anat. var.*
cent. 5. p. 103.) testimonium de efficacia hacce Pipe-
 ris quin vino adusto capti, attamen inter laudem et
 vitupe-

vituperium vacillans, vtpote quum ipse fateatur multis male cessisse.

Aliud documentum beneficæ Piperis in ventriculum virtutis est illud, quod in arthritide anomala exerceat, dum ventriculus praecipue afficitur, quo casu confert pulueris scrupulum vnum aut drachmam dimidiam nebula obuolutam capere, vel eius minorem quantitatem mixtam cum iure pulli vel infuso carnis bubulae crudæ theaeformi (beef tea Angl.); sic vomitionibus obuertitur (CLARK in *Eff. and Obs. phys. and liter. tom. 3. p. 449.*).

Vulgo existimantur sues Pipere deuorato, quod facile fieri potest, dum ex culinis collecta varia esculenta iis proiiciuntur, scrophulis infestari et sensim necari; a qua tamen accusatione recentius Piper liberatum est (*Verhandl. Oder. Gesellsh. landwirthsch. Freunde in Bündten in Gött. gel. Anz. 1782. p. 76.*). Et quod scrophulas esse in hisce animalibus olim creditum iam GÖTZII observationibus constituit esse speciem taeniae hydatidi inclusae (V. ej. *Entdeckung daß die Finnen im Schweinefleisch keine Drüsenkrankheit sondern wahre Blasenwiirmer sind, Halle 1784. c. tab.*).

In relaxatione vuulae a catarrhali causa iuuat puluerem Piperis cum sale culinari manubrii cochlearis ope admouere.

P R A E P A R A T V M.

OLEUM DESTILLATUM PIPERIS. De natura huius olei varia iamiam commemorata sunt; non tam calidum esse, ac plerique arbitrantur, quoque exposui. Raro nostro tempore capiendum ore praecipitur ad paucas guttulas a medicis. Circumforaneis magis placet, et quidem in morbis quibusdam sonticis, ut paralysi ac epilepsia inueterata, vbi temeritas subinde efficit, quod arte fieri nequit (Conf. LANGE med. Brunsv. dom. p. 117.). Hoc quoque in febribus intermittentibus ad guttulas duas vel tres olim quorundam auditorum plausum tulit. Quicquid huius sit, oleum tamen, ante accessum febris regioni vmbilicali inundum, horrorem febrilem et frigus coercere magnam partem valuit (LANGE l. c.).

Pharm. PIPER LONGVM.

Piper longum; foliis cordatis sessilibusque LINN.
Spec. pl. p. 41. *Pimpilim* f. *Piper longum*
PIS. Mant. aromat. p. 182. *Piper longum* CLUS.
exot. p. 20. 183. RUMPH. *Herb. Amb. tom. 5.*
p. 333. tab. 116. fig. 2. *Depicta quoque in*
REGNAULT Botan. Le Poivre long. *Planta*
frutescens farmentosa, radicibus suis adhaerens
vicinis arboribus. In Amboina, Jaua, Bengala
aliisque regionibus Indiae orientalis habitat.

PIPERIS LONGI nomine non baccæ f. grana
 sola veniunt, sed iuncta cum pulpa, intra quam
 latent. Haec, si recens est, mollis et rubra dul-
 cisque apparet; grana ipsa autem matura et recentia
 dura et nigricantia sunt et feruidi acrisque saporis.
 Feruidior tamen sapor est in fructibus semimaturis,
 quare virides decerpuntur et ad focum vel soli
 expositi exsiccantur, vnde indurescunt (RUMPH.)
 in corpus pallide cinereum subcylindricum, tuber-
 culatum granulis exiguis oblique dispositis, basi
 paullo latius, longitudine semipolllicis, latitudine
 baseos sesquilineae. Granula, quae vix separari
 sigillatim possunt, parenchyma album continent.

C 2

Ad

Ad meum aliorumque quorundam sensum in lingua acrius et calidius adhuc est Piper longum reliquis dictis speciebus. Extractum spirituosum quoque longe magis linguam adurit. Decoctum multum mucilaginis suppeditat (LEWIS M. m. p. 454.).

Indis hocce Piper non tantum instar condimenti ciborum ac medicaminis frequentatur, solentque hi admiscere illud iis, quae contra tormenta, flatus et borborygmos ex frigore et muco ortos adhibent, nec non vnguentis paralyse superandae opportunis (RUMPH.) iisque, quibus contra dolores artuum ex frigore vtuntur (PISO). Aduersus diuturnum stomachi languorem aquam bibunt, cui infusa copia larga Piperis fuit. Virens adhuc fructus muria vel aceto conditus, fercula eorum gratiora reddit (ID.).

Quaedam dictarum virtutum sine dubio etiam in nostra corpora quadrant, sed consuetudo nos in alia medicamenta pro iisdem scopis deduxit, ita ut P. longi usus in Europaeorum praxi medica omnino euiluerit et vires ad congeneres species merito referantur.

502.

*Pharm. CVBEBAE; PIPER CAVDATVM
quibusdam.*

Piper Cubeba; foliis oblique ouatis s. oblongis venosis acutis, spica solitaria pedunculata oppositifolia, fructibus pedicellatis LINN. *Suppl. pl.* p. 90. *Syst. veg. ed. 14.* p. 74. *Cubebae CLUS. exot.* p. 184. *Cubebae officinarum CAMELLI* in *Phil. Transf. vol. 24.* p. 1773. Recentius ex numero vegetabilium, de quorum specie non constat, in *Piperis genus Cubebas transferre* non dubitatum est, cui quidem iam eas adiudicauerat CAMELLI. Generantur in frutice insularum Philippinarum Jauaeque, item Guineae. Paucissima de eo memoriae prodita sunt, et de collectione fructuum nihil.

CUBEBAE sunt baccae atidae globosae, fuscae vel griseae, rugosae, magnitudine plerumque grani *Piperis nigri*, pedunculo gracili lineam longo instructae. Fractae offerunt testam fragilem et granulum seu nucleus diametri multo minoris, cuius epidermis bruna, parenchyma albidum, suboleosum. Nucleus testa longe calidior. Nempe vtraque pars masticata calore totum os replet cum

C 3

amaritie

amaritie leui halitumque oris fragrantem reddit.
Non facile vermium arrosonibus tentantur.

ACTUARII vocem Kouβεβα vel Kouπεβα, qui primus ea vtitur, quidam huc trahunt. Quod aequē difficile diudicatur, ac an verum sit, Arābum Cubebas cum nostris easdem esse. Relego, qui hisce deliciis demulceri cupiant, ad WEDELII *Diff. de Cubebis*, 1705.

Non in oleo latet feroꝝ huius aromatis, nam oleum destillatione erutum blandi saporis est, et quod remanet decoctione cum aqua erogat extractum valde pungens et calidum, spirituosum autem extractum acrius multo existit. Cubebarum librae duae cum dimidia largiuntur olei vncias duas cum drachma vna, coloris dilute viridis, fere inodori, spissitudine instar olei amygdalarum dulcium (BAUMÉ *Elemens de Pharmacie* P. 2. p. 41.) — Tam haecce vero praeparata, quam Cubebae ipsae, multum acrimonia et calida natura inferiora sunt Pipere nigro.

Aroma hocce rarius medicis vsu venit, non defraudandum tamen sua in ventriculo debili corrigendo efficacia, nam stimulat eum, subigit tenacem,

tenacem, qua obducitur saepe, pituitam, et flatus discutit. Nominatum in vertigine ex labe hacce oriunda valet. Vnde et saccharo obductum apud pistores dulciarios prostat, quo ex arbitrio vtuntur foeminae saepe hystericae. Alias pulueris forma ad pauca grana cum saccharo ingeri potest.

P R A E P A R A T V M.

OLEUM DESTILLATUM. De quo supra.

A C O R V S.

LINN. *Synt. veg.* p. 297. *Gen. pl.* p. 172.

503.

Pharm. ACORI VERI Radix.

CALAMI VVLGARIS Radix.

Acorus Calamus; *Spec. pl.* p. 462. Duplex eius varietas exstat, etiam in libris de materia medica notata: a) *Acorus verus* f. *Acorus asiaticus*, radice tenuiore HERM. *Hort. Lugd. bat.* p. 9. BURM. *Thef. Zeyl.* p. 6. *Acorum*, Deryngo RUMPH. *Herb. Amb. vol. 5.* p. 178. tab. 72. fig. 1. Va embu RHEED. *Hort. Malab.* tom. II. p. 99. tab. 48. absque flore. In Malabarria, Zeylona, Amboina et aliis locis Indiae orientalis spontanea, non solum humidis

C 4

locis

locis, sed et siccis et elatis. Terrestris omnes partes teneriores et angustiores sunt, et saporem magis feruentem et acriorem habet. ♂) *Calamus vulgaris*, *Acorus verus f. aromaticus officinarum C. B. Icon: REGNAULT Botan.* Le Ione odorant. In fossis, piscinis stagnisque Europae creber. Planta perennis.

RADIX *Acori Asiatici* crebrius geniculata est, compactior, rufescens, odore fragrantiori, sapore non grata modo aromatico, sed et leviter amaro. Adhuc in India celebratur; nempe masticatur eius particula contra aërem malignum ieuno ventriculo, et decocta melle vel aqua faccharata ad attenuandam pituitam pulmones grauantem adhibetur, praeter alios usus minus imitatione dignos.

Raro autem hodie in officinis obuiam venit, et acquiescere commode possumus *Calami vulgaris RADICE*. Haec longa, digitum circiter crassa, subcompressa, geniculata est, notata, prout servatur, deorsum cicatriculis numerosis ex resectis radiculis, extus pallide bruna, interne albida et spongiosae texturae. Saporem prae se fert aromaticum pungentem calidum cum leui amaritie, odorem dissecta fragrantem.

Aqua

Aqua amaras partes optime extrahit, spiritus vini aromaticas. Destillatione cum aqua obtinetur aqua fragrans, vnaque tantillum olei, scilicet ex radicis libris quinquaginta olei vncias duas elicuit FRID. HOFFMANNUS (*Obs. chym. p. 8.*), ex libra autem radicis vna, olei drachmam vnam vel serupulos modo duos NEUMANNUS (*Chym. vol. 2. P. I. p. 272.*) et CARTHESUSERUS (*Mat. med. tom. 2. p. 79.*): quod remanet post destillationem nauseose amarum est.

Inter indigena aromata palmam facile sensu, quem linguae imprimit, et vi reliquis praeripit. Folia ipsa grate odora, vnde facile euitari potest confusio rhizotomorum cum Iride Pseudacoro, quae et olim inualuit. Ad praestantiora stomachica pertinet iis casibus, quibus aromata conducunt, quos articulo Piperis determinauit. Delicatioribus hoc fine placet radix faccharo condita. Vertiginis esse remedium, si ex vitio ventriculi proficiscitur, pariter experientia constat (*DE MAYERNE Prax. med. p. 59.*).

Antisepticam suam efficaciam prodidit experimentis cum sanguine institutis. Alia edocuerunt scorbutum ea subigi posse. Qui in ergastulo Mo-

nasteriensi ex aëre corrupto hominum arcto nimis spatio collectorum ortus fuit scorbutus, huic medela exstitit puluis radicis huius, quotidie sexies vel octies ad scrupulos duos cum facchari granis viginti datus. Qui fastidiebant puluerem, hisce in electuario data est radix. Profuit etiam cerevisia, cuius, quum coqueretur, cuilibet cado libra dimidia radicis siccatae addita fuerat. Stomacacen coercuit spiritus salis et Calami aromatici cum melle et aqua Saluiae, subinde tantillo aluminis (HOFFMANN *vom Scharbock*, v. d. *Lufseuche etc.* p. 256.). Tentata et in Suecia a verbi diuini ministro radix Calami in scabie scorbutica (*Veckoskrift för Läkare* vol. 6. p. 331.), sed ambigua redditur medicaminis virtus sub aliorum efficacium connubio.

Ita momenta desiderantur sigillatim enucleata, antequam in febribus intermittentibus noua pericula tuto fiant, quas tamen empiricum puluere Calami sedasse, cortice Peruiano frustra adhibito, legimus (*Act. societ. med. Havn.* vol. 2. p. 206.).

Laus eius in sistenda narium haemorrhagia et sanguinis profluvio post abortum, quam cl. LE BEAU profert

profert (*Journ. en Medec.* vol. 10. p. 373.) suspecta in aromate est; ut fere Pseudacorum esse sumtum coniicias.

PRAEPARATA ET COMPOSITA.

CONFECTIO RADICUM CALAMI AROMATICI SICCA
a pistoribus dulciariis solet parari. Virtus supra
recensita.

AQUA DESTILLATA.

OLEUM DESTILLATUM.

EXTRACTUM *Ph. W.* p. 89. Duplex iungit-
tur, spirituofum scilicet et aquosum.

ELIXIR VITAE MATTHIOLI; ELIXIR VITRIOLI
MYNSICHTI. Inter tot alia hanc radicem admix-
tam habent.

ARVM.

A R V M.

LINN. *Syst. veg.* p. 690. *Gen. pl.* p. 470.

504.

Pharm. ARI vel (perperam) ARONIS
Radix; Herba.

Arum maculatum; acaule, foliis hastatis integer-rimis, spadice clauato LINN. *Spec. pl.* p. 1370.
α. *Arum vulgare* non *maculatum* c. B. *β.* *Arum vulgare* *maculatum* c. B. *Αρον* *Graecorum*,
quantum *iudicare* *licet*. *Icon:* *Fl. Dan.* *tab.* 505.
MILL. *Illust. Syst. sex.* *Pl.* *perennis* *in nemo-*
ribus et vmbrosis *Europae* *temperatoris* *crescens*.

Vsus *varietatis* *vtriusque* *idem*, *prout* *nec*
in Pulmonaria *macularum* *ratio* *habetur*.

RADIX recens ouata, pollicem circiter crassa, fibris paucis infra instructa, epidermide subbruna, carne alba, quae succo lacteo scatet, non valde acri et multo mitiori, quam alter succus aquosus, qui radici pariter ineſt. Applicata linguae vel masticata post aliquod temporis ſpatium punctionis et vſtionis ſenſum excitat, per plures horas durablem, fed pinguedinosis mitigandum. Si digitis conteritur, cutis corroditur. Sic applicata in tenuilla cute eius particula veficulam fuscitat, in du-
 riori

riori autem non item. Odore caret omni. Attamen acre volatilis naturae est, nempe siccando radix insigniter mitescit, quin, si fortiori igne torretur, insipida fit et farinaceam naturam induit. Liberari quoque potest radix a credine sua crebriori et repetita per aquam lotione. Succus per expressionem radicis recentis elicitus syrumpum Violarum viridem reddit et coagulum init cum acidis mineralibus (J. AUG. PH. GESSNER in *Fräck. Samml. a. d. Naturl., Arzneyg. etc. vol. 7. p. 298.*). Extractum, quod sedimento deposito ex succo paratur, et cuius grana quadraginta quatuor ex succi vncia una redundant, nauseoso dulce est. Sedimentum autem ipsum speciem glutinis crassi adipiscitur. Neque extractum spirituosum, neque aquosum, ex sicca radice acre est, sed dulce modo et oleosum. Tinctura spirituosa si destillatur, surgunt aliquot guttulae olei acris et amari, sapore essentiae Pimpinellae. Residuum post expressionem succi, item post extractionem spirituosam, glutinosam vel mucosam naturam habet (*l. c.*).

HERBA f. FOLIA acriora sunt multo radice,
quod vel sola eorum gustatio item praeparata varia
docent. Succus, qui mox ab expressione prodit,
ferre

fere insipidus, alter tanto acrior et viridans Violarum syrupum. Sedimento deposito, clara eius pars igne miti coagulatur. Extractum inde factum dulce et modice acre est (GESSNER *l. c. p. 302.*), prout et decoctum densatum dulce simulque acre existit. Etiam in foliis latet pauxillum olei acris, saporis Pimpinellae (*l. c. p. 308.*).

Si olei ratio habeatur: spiritus vini optimum Ari menstruum est.

Torrefactione radicum ex variis congeneribus speciebus emergit farina salubris esculenta, exemplo Ari Colocasiae, A. esculenti rel. quorum in insulis Asiae orientalibus (RUMPH. *Herb. Amb. tom. 5. p. 313. 318.*) hoc nomine creber usus fit, prout radicis affinis plantae, Callae palustris (LINN. *Fl. Lappon. p. 250.* item HELLENII et WALLENII *Diff. om Finska allmogens nödbröd, Åbo 1782. p. 20.*), in Westrobothnia et Ostrobothnia. Nullum dubium, quin eodem modo in hunc finem tractari posset radix Ari vulgaris nostri. Sed lotio repetita conquaßatae radicis cum aqua aptior visa fuit: sic amyllum obtinetur aequa mite ac ab optimo Tritico, ita ut ad finem nonnisi exsiccatione eius opus sit. Sic et placentarum materiem aptam praebet: gluten vero,

vero, quo inter encheiresin amyllum tegitur, collam exhibit conglutinandis variis accommodatam (V. JACQUET *découverte d'un nouvel Amidon in Nouvelles éphémérides économiques, tom. 10. p. 36-91.*). Hisce experimentis enatum consilium colendi fine oeconomico plantam. Dicta quoque euineunt, radicem particulas bene et salubriter nutrientes continere.

In medicum usum vix succosa radix amplius adhibetur. BOERHAAVIUS recentem radicem cum aliis commixtam in pilulis dedit (*Aphor. p. 48.*). MENTIO fit hominis ebriosi (*Fränk. Samml. 1. c. p. 296.*), qui, quamdiu recens adsuerit stirps, omni mane radicis rasae quantum cuspidi cultri capi posset deglutitione repentina impune ingessit. Sed vulgare est sicca vti. Haec compacta albaque est instar farinaceae pastae induratae. Nisi diu seruata fuerit, post aliquam gustationis moram pungit linguam eamque leuiter excoriat. Nimis vetusta insipida omnino est, simulque caret omni efficacia. Serius vero sufflaminatur acre in medullio radicis quam exteriori parte, hinc ferri istud saepe potest, dum haec reicitur. Colligi debet autumnali tempore post maturationem semen, quoniam tum efficacior est et omnium minime exsicca-

exsiccatione corrugatur; post siccationem autem seruari vasis bene clausis, et ab accessu aëris humidi arceri.

Omnium consensu siccae radici vis incidendi et resoluendi pituitam tenacem et blande stimulandi inest, pluraque indicia adsunt, saponem virtute aemulari. Merito inter ea collocatur, quae vim in glutinoso spontaneo pathologorum egregiam habent. In vitiis pectoris chronicis veteres cam multis laudibus excitarunt (DIOSCOR. *M. m. lib. 2. c. 197.* qui stirpem cum Dracunculo suo comparat PLIN. *Hist. nat. lib. 24. c. 16.*), confirmatis quoad partem recentiori experientia. Huius generis est asthma pituitosum. Ita et radix raucitatem diuturnam sustulit casu obstinato cum faccharo candimista et in lindum ope syrapi redacta (HORST. *lib. 3. obs. 24. Oper. tom. 2. p. 156.*). In phthisi ulcerosa illi et antiquitus multum tributum. Ut in recentioribus testimoniosis subsistam, citanda sunt exempla trium virorum et unius foeminae a GESNERO (*Fränk. Samml. loc. cit. p. 315.*) Ari beneficio ab hac phthisi sanatorum et aliorum leuamen insigne inde expertorum. Extradum vinosum ex aequalibus partibus radicum et foliorum praecipue

cipue illi in hunc finem arrisit, vnde screatus eximie successerunt (*Sammlung v. Beobacht. a. d. Arzneyg. vol. 1. p. 148.*). Stomacho languenti subuenit potius stimulando et incidendo tenacem pituitam, quam roborando, vnde puluis stomachicus BIRKMANNI tantum inclaruit; qui, vel similis, puluis in cephalalgia ex hoc fonte oriunda quoque proficuus (*BERGII Mat. med. p. 723.*). Ad scrupulum vnum supraque puluis eius dari potest.

Externe inspergitur ulceribus aliquando puluis radicis, vt inde purgentur. Prout hac in re saponem imitatur, ita adhuc manifestius dum, in faeculam resoluta, ad lauanda lintea adhibetur, quod in Anglia, Belgio et apud Pictones in Gallia (*GEOFFROY Mat. medicale vol. 5. Traité p. 221.*), fit. Faecula Ari et foeminae ad nitorem cuti conciliandum aliquando vtuntur, olim saltim in Italia hoc factum est.

PRAEPARATA ET COMPOSITA.

FAECULA ARI *Ph. Wiirt. p. 95.* Est sedimentum succi expressi exsiccatum. Ita perit omnis fere Ari virtus.

PULVIS STOMACHICUS BIRKMANNI *Ph. W.*

p. 159. Aromata quaedam cum radice Ari commixta, additis absorbente, alcali dupli herbarum et saccharo, continet. Abbreuiari omnino potest formula haecce. Propius tamen ad veram BIRKMANNI accedit ista PULVERIS ARI COMPOSITI *Ph. Lond.* *p. 86.* et *Ph. Suec.* *ed. 3.* *p. 101.* Remotior ab eius genio est *Ph. Edinb.* *p. 71.* Innotuit Germanica commendatione QUERCETANI (*Pharm. dogm. restit.* *p. 377.*), qui refert inuentorem, medicum Coloniensem, quotannis eius libras sexaginta vel octoginta consumisse. Debet seruari loco sicco, quoniam alcali aëris humidum attrahit. Et praefstat puluis recens paratus, quoniam vetustior mucidus facile fit, et Arum situ sensim stimulum suum amittit. Est egregium stomachicum resoluendo pituitam et ventriculum vellicando, et oculis cancerorum una cum sale alcalino fixo infringit acidum primarum viarum. Incidit simul tenaces humores remotiorum viscerum. Dari potest ad scrupulos duos repetitis per diem vicibus.

PULVIS

PULVIS CACHECTICUS QUERCETANI. *Ph. W.*

p. 146. Coërceri omnino in formula potest copia et varietas absorbentium, vt limatura martis et Ari radici liberior potestas fieret. Gratius ob additamentum Cinnamomi et sacchari. In atonia ventriculi, chlorosi, laxitate viscerum, ad scrupulos duos datus non contemnendus est.

D 2

ORDO